

РЕШЕНИЕ

№ 11987

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 170 СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ АСП. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА Гражданско дело № 20211110143542 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК и е образувано по искова молба на “*****” АД против “*****- 88888888 *****” ЕАД, с която е предявен иск с правно основание чл. 411 ГПК.

Ищецът извежда субективните си права при твърдения, че на 28.08.2020г. в гр. София, на *****, между л.а. м. “Фолксваген” и л.а. м. “Опел” настъпило пътно- транспортно произшествие (ПТП), при което били нанесени вреди по л.а. „Опел“. В исковата молба са наведени твърдения, че инцидентът е настъпил при излизане на л.а. м. „Фолксваген“ от паркинг- частен терен, който ударил движещия се л.а. м. „Опел“. Ищецът поддържа, че към момента на настъпване на ПТП между него и собственика на увредения л.а. „Опел“ е бил сключен договор за застраховка “Каско”, скл. под формата на застрахователна полица № *****/ 17.12.2019г., а гражданската отговорност на водача на л.а. м. „Фолксваген“, е била застрахована от ответното дружество със застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. В исковата молба са наведени твърдения, че застрахованият уведомил ищеца за настъпилото застрахователно събитие, за което той образувал щета № *****/ 31.08.2020г. По посочената щета било определено застрахователно обезщетение в размер на 3726,11 лева, включващо и разходите за заместващ

автомобил в размер на 415,50 лева, и ликвидационни разноси в размер на 15,00 лева. Ищецът предявил претенцията пред ответника- застраховател на гражданската отговорност на водача на л.ч. м. “Фолксваген”, който платил сумата 3310,61 лева, като остатъкът в размер на 415,50 лева не бил платен.

При тези фактически твърдения ищецът моли съда да постанови решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати сумата в размер на 415,50 лева, представляваща застрахователно обезщетение за застрахователно събитие - ПТП- 28.08.2020г., за което е образувана щета № *****/ 31.08.2020г., ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане. Претендира разноси.

В срока и реда по чл. 131 ГПК ответникът „*****- 88888888 *****“ ЕАД е депозирал отговор на исковата молба, с който се изразява становище за неоснователност на предявения иск. Ответникът не оспорва, че е застраховал гражданската отговорност на водача на л.а. м. “Фолксваген”, както и че на 28.08.2020г. е настъпило ПТП между л.а. м. “Опел” и л.а. м. “Фолксваген”. Поддържа, че предмет на приложения от ищеца застрахователен договор е покритието на пълна загуба или частична щета на процесното МПС, като услугата предоставяне на заместващ автомобил не е сред покритите застрахователни рискове. Навежда довод, че представеният от ищеца документ, именуван „Клауза Е+ заместващ автомобил“ не е подписан. В отговора на исковата молба са развити съображения, че няма причинна връзка между застрахователното събитие и ползването на заместващ автомобил. На следващо място са наведени доводи, че услугата „заместващ автомобил“ не е извършена. Ответникът оспорва предявеният иск и по размер, с доводи, че стойността на услугата „заместващ автомобил“ надвишава реалната цена на услугата наем на автомобил от същия клас за периода 24.09.2020г.- 09.10.2020г.

В обобщение, с доводи за оспорване на предявения иск по основание и размер, ответникът счита същият за неоснователен и моли да бъде отхвърлен. Претендира разноси.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът установи следното от фактическа страна:

От представената застрахователна полица № ***** се установява, че на 17.12.2019г. между “*****” АД и ***** е сключен договор за застраховка “Каско на МПС”, с предмет л.а. м. “Опел”, с период на застрахователно покритие 21.12.2019г.- 20.12.2020г. От представените Общи условия (ОУ) за застраховка “Каско на МПС” се установява, че застрахователното покритие включва обезщетяване на вреди, настъпили вследствие на ПТП. Страните по застрахователния договор са сключили и добавък № 1 към застрахователна полица № *****/17.12.2019г., клауза “Е+ заместващ автомобил”.

На 28.08.2020г. в гр. София, ул. “*****” № 48, е настъпило ПТП между л.а. м. “Опел” и л.а. м. “Фолксваген”, при което били причинени вреди в предната част на л.а. м. “Опел”, за което страните съставили двустранен констативен протокол. Според констатациите в протокола, произшествието е настъпило при излизане на заден ход от паркинг- частен терен, на л.а. м. “Фолксваген” и при движение в същата посока, но в различни ленти, на л.а. м. “Опел”.

Застрахованият е уведомил застрахователят - ищец за настъпилото застрахователно събитие, за което е образувана щета № *****.

С възлагателно писмо за заместващ автомобил от 23.09.2020г. е възложено предоставянето на заместващ автомобил за срок от 30 дни. В писмото е посочено, че предоставянето на заместващ автомобил е необходимо поради приемането на л.а. м. “Опел” за ремонт по щета № *****.

На 24.09.2020г. е сключен договор за наем № 25080, с предмет л.а. м. “Опел”, с рег. № СВ 2748 МП, по силата на който наемодателят предоставил за ползването на посочения автомобил, за периода 24.09.2020г.- 09.10.2020г., при наемна цена в размер на 498 лева.

Видно от представената фактура № *****/15.10.2020г. се установява, че наемната цена на заместващия лек автомобил м. “Опел”, с рег. № СВ 2748 МП, за периода 24.09.2020г.- 09.10.2020г., предоставен във връзка с щета № *****, е в размер на 498,73 лева.

Пред първоинстанционния съд са назначени САТЕ и СИЕ. Съгласно заключението на САТЕ, средната наемна цена за

автомобил, същия клас като предоставения заместващ автомобил, за периода 24.09.2020г.- 09.10.2020г. е 415,50 лева. Съгласно заключението на СИЕ, застрахователната премия е платена на разсрочено плащане, като плащанията са извършени на 20.12.2019г., 19.03.2020г., 19.06.2020г., 31.08.2020г.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от правна страна:

Релевантните към предмета на спора въпроси са съществували ли валиден договор за имуществено *****, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на лицето, с което ответникът се намира в застрахователно правоотношение, е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят е платил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

По делото не са спорни наличието на валидно сключено застрахователното правоотношение по застраховка "Гражданска отговорност"; механизма на деянието, видът на настъпилите вреди и причинно- следствената връзка между деянието и вредите; заплащането от страна на ищцовото дружество на сума в размер на 3726,11 лева- застрахователно обезщетение; заплащането от страна на ответника в полза на ищеца на сумата 3310,61 лева, представляваща част от заплатеното от ищеца застрахователно обезщетение.

Първият спорен въпрос е възникнало ли е застрахователно правоотношение въз основа на договор за застраховка „Каско“.

Договорът за застраховка на лек автомобил "Каско" е вид имуществена застраховка, по силата на който застрахователят поема задължение срещу заплащане на застрахователна премия за изплати на застрахования застрахователно обезщетение при реализиране на определен риск.

Възникването на застрахователно правоотношение въз основа на договор за застраховка "Каско" се установява от представената застрахователна полица *****.

Ответникът е оспорил съществуването на валиден застрахователен договор, с доводи, че процесната полица не е подписана от застрахования. Действително, налице е съдебна

практика по въпроса относно възраженията, с които ответникът по предявен суброгационен иск на застрахователя може да се защитава, обективизирана в решение № 64/ 15.06.2010г. по т.д. № 667/ 2009г. на ВКС, I т.о., решение № 184 от 07.04.2016г. по т.д. № 2744/ 2014г., I т.о. на ВКС, съгласно която в такива случаи ответникът е трето лице по отношение на застрахователното правоотношение и той би могъл да противопостави на застрахователя всички свои възражения, които има срещу застрахования. Той разполага с възможността да направи възражения, които се основават на застрахователното отношение, в това число и за липсата на валиден застрахователен договор, или за отсъствие на една от предпоставките, посочени чл. 213, ал. 1 пр. 3 КЗ (2006г.- отм.), сега чл. 410, ал. 1 КЗ.

Действително, представената застрахователна полица не съдържа подпис на застрахования. От заключението на СИЕ се установява, че застрахователната премия е платена на четири вноски на дати 20.12.2019г., 19.03.2020г., 19.06.2020г. и 31.08.2020г. Ето защо настоящият състав на съда приема, че договорът е влязъл в сила и е породил действие.

С решение № 115 от 23.07.2013г. по т.д. № 348/ 2012г., I т.о. на ВКС е даден отговор на въпроса “Налице ли е валидно възникнало застрахователно правоотношение по застраховка "Каско", при неспазване формата на договора и последиците от неспазването □?”. Съобразно даденото разрешение, Договорът за застраховка е абсолютна търговска сделка и спрямо него е приложима разпоредбата на чл. 293 ТЗ. Неспазването на законоустановената форма за действителност на търговската сделка не води автоматично до нищожност и това е едно от различията между търговското и гражданско право, където нищожността настъпва независимо от поведението на страните. В търговското право неспазването на формата, за да доведе до нищожност на сделката изисква, по арг. на чл. 293, ал. 3 ТЗ, оспорване на действителността на сделката. Направеният извод е, че страната не може да се позовава на недействителност на договора, ако от поведението □ може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението на другата страна. Такова становище е застъпено последователно и в практиката на ВКС по въпроса, изразена в решение № 50 от 25.04.2012г. на ВКС, по т.д. № 95/ 2011г. на ВКС, II т.о. и решение № 71 от 22.06.2009г.

по т.д. № 11/ 2009г. на ВКС, I т.о., която е обявена за неизгубила значение с решение № 25 от 24.07.2017г. по т.д. № 3135/ 2015г., II т.о. на ВКС.

Ето защо настоящият състав приема, че между застрахователя и застрахования е налице застрахователно правоотношение; постигнато е и съгласие по основните параметри на договора, а от поведението на страните по същия следва да се заключи, че действителността на правоотношението не се оспорва.

Следва да се даде отговор на въпроса дали застрахователят, отговарящ по регресна претенция на застрахователя, платил обезщетение по силата на доброволната имуществена застраховка, е отговорен да заплати обезщетение на собственика на застрахованото имущество за вредите от невъзможността да се ползва застрахования автомобил за определен период от време.

Съгласно чл. 493, ал. 1 от КЗ застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство по време на движение или престой. В тези случаи застрахователят покрива: 1. неимуществените и имуществените вреди вследствие на телесно увреждане или смърт; 2. вредите, причинени на чуждо имущество; 3. пропуснатите ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от увреждането; 4. разумно направените разходи във връзка с предявяването на претенция по т. 1 – 3, включително съдебните разноски, присъдени в тежест на застрахования; 5. лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ.

Съгласно клауза Е + от договора застрахователят (ищцовото дружество) предоставя на застрахования "заместващ автомобил" в случай на настъпване на застрахователно събитие и при наличие на посочените там условия.

Установява се от представеното възлагателно писмо за заместващ автомобил, че такъв действително е бил предоставен на застрахования от страна на ищеца. С оглед съдържанието на това писмо, предоставянето на заместващ автомобил е обусловено от факта на претърпяното по вина на застрахования при ответника ПТП и необходимостта от извършване на ремонт за отстраняване

на щетите по застрахованото при ищеца имущество от доверен на застрахователя сервиз.

Противно на доводите на ответника, от събраните по делото доказателства се установява по категоричен начин, че услугата “заместващ автомобил” е била предоставена. Предоставянето на посочената услуга се установява от представените договор за наем на автомобил, възлагателното писмо и фактура. В тази връзка следва да се посочи, че във възлагателното писмо и фактурата е посочено, че автомобилът се предоставя във връзка с процесната щета, а във фактурата предоставеният заместващ автомобил е идентифициран чрез посочване на регистрационния му номер, който е идентичен с посочения регистрационен номер на автомобила в договора за наем.

Неоснователно е и възражението на ответника, че няма причинна връзка между застрахователното събитие и ползването на заместващ автомобил. В случая се касае за имуществена вреда, която е пряка и непосредствена последица от процесното застрахователно събитие. Увреденото застраховано имущество е било предадено в доверен на застрахователя сервиз за извършване на ремонтни дейности, което обстоятелство не е спорно по делото. За периода, докато автомобилът се е намирал в сервиз, собственикът му е бил лишен от възможността да ползва имуществото си, с оглед което следва да се приеме, че последният обективно се е нуждаел от заместващ автомобил. Следователно за периода от 24.09.2020г. до връщането на автомобила на ползващото се по застраховката лице, съгласно приемо-предавателен протокол, необходимостта от заместващ автомобил за увредения е била налице.

Съгласно заключението на САТЕ, средната наемна цена за автомобил, същия клас като предоставения заместващ автомобил, за периода 24.09.2020г.- 09.10.2020г. е 415,50 лева, което обуславя извод за основателност на предявения иск.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на ищеца следва да се присъдят направените в първоинстанционното производство разноски в размер на 750 лева, от които сумата 50 лева- държавна такса, 600 лева- депозит за възнаграждение на вещи лица, 100 лева -

юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА “ *****” АД, с ЕИК
*****, 88888888 - *****“ да плати на
*****” ЕАД, с ЕИК *****, сумата 415,50 лева
(четиристотин и петнадесет лева 50 ст.), представляваща платено
по застраховка „Каско“- застрахователна полица № *****/
17.12.2019г., обезщетение за застрахователно събитие, настъпило
на 28.08.2020г., за което е образувана застрахователна полица щета
№ *****/ 31.08.2020г., ведно със законната лихва, считано от
датата на подаване на исковата молба- 26.07.2021г., до
окончателното плащане на сумата, на основание чл. 411 КЗ.

ОСЪЖДА “ *****” АД, с ЕИК
*****, 88888888 - *****“ да плати на
*****” ЕАД, с ЕИК *****, сумата 650 лева
(шестстотин и петдесет лева), представляваща направени пред
първоинстанционното производство разноски, на основание чл. 78,
ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в
двуседмичен срок от връчването му пред Софийския градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____